ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ମେସର୍ସ ଆଇପିଆଇ ଷ୍ଟିଲ୍ ଲିମିଟେଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି

ଏପ୍ରିଲ 21,1995

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡି ଏବଂ ସୁହାସ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଅଧିନିୟମ, 1910-ଧାରା 22-B-ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ସାଧାରଣ ଯୋଗାଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମାବଳୀ 1981-ନିୟମାବଳୀ 46ରେ ପ୍ରାବଧାନ ଯାହା ଜୁନ 25,1987ରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା- ଧାରା 22-B ଅଧୀନରେ ଆଦେଶ ଥିଲେ ଯେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣକୁ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ କରିବା-ନିୟମାବଳୀ 46ରେ ବିକଳ୍ପ ଭାବେ କର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୁଇ ଭାଗ କରାଯାଇଛି-ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହୃତ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ପାଇଁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ, କିନ୍ତୁ ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଦେୟକୁ ପଇଠରୁ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଛି- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ: ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ନୁହେଁ-ଦୁଇ ଭାଗ କର ଅଧୀନରେ ସର୍ବାଧିକ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ।

7778 କେଭିଏ/7000 କେଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ର ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀ ବୋର୍ଡ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ଯୋଗାଣର ସାଧାରଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟାମକ, 1981ର ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚୁକ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ ହେବ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ବାଧ୍ୟ ହେବ ।

ଏହି ରାଜିନାମାରେ ଦୁଇ ଭାଗର ଶୁଳ୍କ ଆଧାରରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ପଇଠକୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉପଭୋକ୍ତା, ବିଦ୍ୟୁତର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା (ସର୍ବାଧିକ ସ୍ତର/ଲୋଡ ଯେଉଁଥିରେ ଉପଭୋକ୍ତା ଗୋଟିଏ ମାସରେ ତିରିଶ ମିନିଟର ଯେକୌଣସି ଅବଧିରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଆହରଣ କରିଥାନ୍ତି) ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି, ଯାହା ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚୁକ୍ତିର ଚାହିଦାର 80% ଥିଲା । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯଦିଓ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା 7778 କେଭିଏ /7000 କେଡବ୍ଲ୍ୟୁ ର ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦାର 80 ପ୍ରତିଶତରୁ କମ୍ ଥିଲା, ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ମନସ୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦାର 80 ପ୍ରତିଶତ ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ।

ଜାନୁୟାରୀ, 1989 ରୁ ଅଗଷ୍ଟ, 1990 ଅବଧି ପାଇଁ, ବିଦ୍ୟୁତ ଉତ୍ପାଦନରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ହ୍ରାସକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ବିଦ୍ୟୁତ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଧାରା 78 (A) ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଅଧିନିୟମ, 1990 ର ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଆଦେଶର

ପ୍ରଭାବରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ **50** ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା **।** ତଥାପି, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁବିଧାଜନକ ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଦାବିର ବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଖୋଲା ଥିଲା **।** ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା **7778** କେଭିଏ ର ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଚାହିଦା ସ୍ତରରେ ତାଙ୍କ ୟୁନିଟ୍ ଆହରଣ ଶକ୍ତିକୁ ଚଳାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଏହା କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ୟୁନିଟ୍ ଚଳାଇପାରିବେ, ଏହିପରି **50** ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କିମ୍ବା ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ବର୍ଷସାରା ତାଙ୍କ ୟୁନିଟ୍ ଚଳାଇପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଚାହିଦାର ଅଧା ସ୍ତରରେ, ଅର୍ଥାତ୍ **3889** କେଭିଏରେ **।**

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଜୁନ୍ **25,1987** ରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ (ସାଧାରଣ ଯୋଗାଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମାବଳୀ, **1981** ର ନିୟମାବଳୀ **46** କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଅଧିନିୟମ, **1910** ର ଧାରା **22-B** ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ ସେହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟତା ହେବେ **।** ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ନିୟମାବଳୀ **46**ରେ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁସାରେ, ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ, ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାସରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ **150** ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ହୁଏ, ତେବେ ଉପଭୋକ୍ତା ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ଦାୟୀ ରହିବେ ନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ବାଧ ହେବେ **।** ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏହି କଟକଣା **150** ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଥିବାରୁ, ନିୟମାବଳୀ **46**ରେ ପ୍ରାବଧାନ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା **।**

ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ନିୟମାବଳୀ **46** ରେ ଥିବା ପ୍ରାବଧାନର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ **।** ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ଅଯୌକ୍ତିକ, ମନମୁଖୀ ଏବଂ ବାଜ୍ୟାପ୍ତକାରୀ ଅଟେ, କାରଣ ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ଅନିୟମିତ ଅଟେ **।**ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଆଧାରରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ଉପଭୋକ୍ତା ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ **7778** କେଭିଏ ଉଠାନ୍ତି ଏବଂ ତା 'ପରେ ମାସସାରା କୌଣସି ଶୁଳ୍କ ଉଠା ନହୁଏ, ତେବେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଆଧାରରେ **7778** କେଭିଏର ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯିବ **।** ଜାନୁଆରୀ **1989**ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦାହରଣରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ କେଉଁ ମାସରେ ଚାହିଦାର ପରିମାଣ **478.3** କେଭିଏ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ **683** କେଭିଏର ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା **।**

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, **1989** ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସର ଉଦାହରଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ନିୟମାବଳୀ **46**ରେ ପ୍ରାବଧାନ ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ମନମୁଖୀ **।**

ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରି, ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଜାନୁଆରୀ **1989**ର ଉଦାହରଣ ଏକ ଅତିଶୟ ମାମଲା ଥିଲା କାରଣ ଜାନୁଆରୀ **1989**ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସେଥିପାଇଁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ **1.1.** ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ସାଧାରଣ ଯୋଗାଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମାବଳୀ, **1981**ର ନିୟମାବଳୀ **46**ର ପ୍ରାବଧାନରେ କୌଣସି ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକତା ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏବଂ ଉକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ସୀମିତ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ, ଉପଭୋକ୍ତା ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଜଣେ ଉପଭୋକ୍ତା ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ବାଧ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ସାମଗ୍ରିକ ସୀମା ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲାଗିଥିବା ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ କୋଟା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଯଦି ଉପଭୋକ୍ତା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା/ଚୁକ୍ତିନାମା ଚାହିଦାର ଅଧା ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଦାବି ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

1.2. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଦ୍ୟୁତ କାଟ ବଳବତ୍ତର ନଥାଏ, ଯଦି କୌଣସି ଶିଳ୍ପ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ **7000** କେଭିଏ ହାରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଣତିରିଶ ଦିନରେ ଆଦୌ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଏହାକୁ **35** ଟଙ୍କା ହିସାବରେ **7000** କେଭିଏ **X** ର ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କଗୁଡ଼ିକ "ନିବେଶ, ସ୍ଥାପନ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଶୁଳ୍କକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।"

ବିହାର ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମେସର୍ସ ଧନୱନ୍ତ୍ ଚାଉଳ ଏବଂ ତୈଳ ମିଲ୍, **[1989] 1** ଏସସିସି **452**; *ମେସର୍ସ ନର୍ଦ୍ଦର୍ନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଆଇରନ୍ ଆଣ୍ଡ ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* **[1976] 2** ଏସସିଆର୍ **677** ଏବଂ *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ବନାମ କଲ୍ୟାଣ ବରୋ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି,* **[1968] 3** ଏସସିଆର୍ **137,** ମାମଲାକୁ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

2. ନିୟମାବଳୀର ବୈଧତା, ଯାହା ଆଇନତଃ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ, ଏକ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ମାମଲା କିମ୍ବା ଏକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ମାମଲା ନେଇ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ପରିସ୍ଥିତିର ବ୍ୟାପାକତା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ଜାନୁଆରୀ **1989**ର ପରିସ୍ଥିତି ଏକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

3.1. ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ କାରଖାନା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରିଥାଏ ଏବଂ ସେହି କାରଖାନା ପାଇଁ ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିଥାଏ । ଥରେ ଉତ୍ପାଦିତ ବିଦ୍ୟୁତକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।ଏହା ହେଉଛି ଦାବି ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ କାରଣ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥତା ।

3.2. ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି । ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ବ୍ୟବହୃତ ଶୁଳ୍କ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପୁଞ୍ଜି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ, ବ୍ୟବହୃତ ଶୁଳ୍କ ପରିଚାଳନା ଶୁଳ୍କକୁ ପୂରଣ କରିବ ବୋଲି ଆଶା   କରାଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଯନ୍ତ୍ରପାତି, ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ଉପକରଣ, ସବ୍-ଷ୍ଟେସନ୍, ଟ୍ରାନ୍ସମିସନ୍ ଲାଇନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ଯାହା ସବୁ ଏକ ବିଶାଳ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଗମ ଭଳି ବୋର୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାଣ୍ଠି ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହାକୁ ଋଣ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ସୁଧ ସହିତ । ଯନ୍ତ୍ରପାତି, ଉପକରଣ ଏବଂ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ମେସିନ୍, ଷ୍ଟେସନ୍ ଏବଂ ଟ୍ରାନ୍ସମିସନ୍ ଲାଇନର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବିପୁଳ କର୍ମଚାରୀ ଆବଶ୍ୟକ । ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟର ଚାହିଦା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ଚାଲୁଥିବା ଶୁଳ୍କକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ଯବହୃତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥାଏ ।

ବିହାର ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ, ପାଟନା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମେସର୍ସ ଗ୍ରୀନ୍ ରବର ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1990] 1** ଏସସିସି **731**; *ଶୈଳା ବାଲା ରାୟ ବନାମ ଅଧକ୍ଷ, ଦାର୍ଜିଲିଂ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି,* ଏଆଇଆର **(1936)** କାଲକାଟା **265;** *ଏମ.ଜି. ନଟେସା ଚେଟ୍ଟିୟାର ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ,* **(1969)** ମାଡ୍ରାସ ଏଲ୍. ଜେ. **69** ଏବଂ *ୱାଟିକିନ୍ସ ମେୟର ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ଜଳନ୍ଧର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ କମ୍ପାନୀ,* ଏଆଇଆର୍ **(1955)** ପଞ୍ଜାବ **133;** ମମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

4. ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଅଧିନିୟମ, **1910** ର ଧାରା **22-B** ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସହ ବୋର୍ଡ କରିଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଏବଂ ରାଜିନାମାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଧାରା **22-B** ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ବୋର୍ଡ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଧାରା **22-B** ଅନୁଯାୟୀ ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଆଧାରରେ ଯୋଗାଣ କରିବା ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4689/1995

ତା 17.5.94 ରିଖରେ ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 3467/1990 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଏନ୍. ଏସ୍. ହେଗଡେ, କପିଲ ସିବଲ୍, ରାଜ୍ କେ. ମେହେଟ୍ଟା, ସୁଶ୍ରୀ ମାନା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦିରା ସାହନୀ, ବି. ଏ. ମୋହନ୍ତୀ, ସୁଶ୍ରୀ କୀର୍ତ୍ତି ମିଶ୍ର, ପ୍ରବୀଣ କୁମାର, ଭି. କୌଶଳ, ଡି. ଏନ୍. ଦ୍ୱିବେଦୀ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି ଏବଂ ଏସ୍. ସୁକୁମାରନ୍ ଜେ. ବି. ଡି. ଆଣ୍ଡ କୋ. ପାଇଁ, ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏହି ଆବେଦନରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ସାଧାରଣ ଯୋଗାଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମାବଳୀ, 1981 (ଏହା ପରେ "ନିୟମାବଳୀ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ନିୟମାବଳୀ 46 ର ପ୍ରାବଧାନକୁ ଅଯୌକ୍ତିକ, ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଏବଂ ବେଆଇନ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି । ଜୁନ୍ 25,1987 ରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା- ଯଥା ପ୍ରାବଧାନକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ "ଶକ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାରକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଆନୁପାତିକ ହ୍ରାସ ଆଧାରରେ" ଉତ୍ତରଦାତା-ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଚିଠା ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ବୋର୍ଡକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ (ମେସର୍ସ ଆଇ. ପି. ଆଇ. ଷ୍ଟିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍) ଙ୍କ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ରହିଛି । ଅଗଷ୍ଟ 16,1984 ରେ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀ-ବୋର୍ଡ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲା ଯାହା ଅଧୀନରେ ବୋର୍ଡ "7778 କେଭିଏ/7000 କିଲୋୱାଟର ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ" ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲା । ଏହି ରାଜିନାମାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରହିଛି:

(1) " ଉପଭୋକ୍ତା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ସାଧାରଣ ଯୋଗାଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମାବଳୀ, 1981 ର ଏକ ନକଲକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି, ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବୁଝିଛନ୍ତି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ସମସ୍ତ ସଂଶୋଧନ ସମେତ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମସ୍ତ ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ ଏବଂ ଅନୁପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି । ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ସାଧାରଣ ଯୋଗାଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମାବଳୀ, 1981 ଏହି ରାଜିନାମାର ଅଂଶବିଶେଷ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

(2) " ସମୟ ସମୟରେ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ସଂଶୋଧନ ଅଧୀନରେ, ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ଆଧାରରେ ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚାହିଦା ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଉପଭୋକ୍ତା ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ଦେବେ I

ବୃହତ ଶିଳ୍ପ

(a) ମାସିକ ଦେୟ ହେବ:

ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ କେଭିଏ ପିଛା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଓ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କକୁ ମିଶାଇ କମ ୟୁନିଟ୍ ଉପରେ ପୃଥକ ଭାବେ ହୋଇଥିବା ଚିଠାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ (c) ଏବଂ (d) ଆଧାରରେ 35 ଟଙ୍କାର ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ:

ମାସିକ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ବିନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ 36.00 ପଇସା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି:

(b) 80 ପ୍ରତିଶତ ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦାର ଚାହିଦା ଉପରେ ଏବଂ ହାରାହାରି 0.9 ଶକ୍ତି କାରକ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦା ଉପରେ ହାରାହାରି 15 ପ୍ରତିଶତ ଲୋଡ ଫ୍ୟାକ୍ଟରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ୟୁନିଟ୍ ଉପରେ ମାସିକ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ହାରରେ ଗଣନା କରାଯିବ I [ଖଣ୍ଡ (7) ଆଧାରରେ"I] (ଖଣ୍ଡ (7) ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି I

ଉତ୍ତରଦାତା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ରାଜିନାମା ସତ୍ତ୍ୱେ ବୋର୍ଡ ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣର ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲା I ତେବେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ଏଠାରେ କେବଳ ଜାନୁଆରୀ 1989 ରୁ ଅଗଷ୍ଟ 1990 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ନେଇ ସମ୍ପର୍କିତ I ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, 14 ଫେବୃଆରୀ 1990 ରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଧାରା 78 (A) ସହିତ ପାଠ କରାଯାଉଥିବା ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଅଧିନିୟମ, 1910 ର ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା I ଆଦେଶର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ I ଏହି ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେହେତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ବିଦ୍ୟୁତର ମୋଟ ଉପଲବ୍ଧତା ରାଜ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତର ମୋଟ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ କମ୍ ରହିବ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଶକ୍ତିର ଯୋଗାଣ ବଜାୟ ରଖିବା ଏବଂ ଶକ୍ତିର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରୀଡରୁ ଶକ୍ତିର ଯୋଗାଣ, ବଣ୍ଟନ, ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ସମୀଚୀନ ଅଟେ I ଏହି ଆଦେଶରେ "ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଉପଭୋକ୍ତା ସଂଲଗ୍ନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମା କିମ୍ବା ଅନୁରୋଧ ସତ୍ତ୍ୱେ କିଛି ବି ଲାଭ

ଉଠାଇପାରିବେ । "ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ବିନା ନୋଟିସରେ ସର୍ଭିସ୍ ଲାଇନ୍ ସଂଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ଏବଂ ଜୋରିମାନା ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବର୍ଗ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କର ସର୍ବାଧିକ ହାରର ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ସଂଲଗ୍ନରେ, ଉତ୍ତରଦାତା, ମେସର୍ସ ଆଇପିଆଇ ଷ୍ଟିଲ୍ "ବୃହତ ଶିଳ୍ପ" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 13 ରେ ରହିଛି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସୂଚୀ ବାହାର କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ:

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ଶିଳ୍ପର ନାମ	ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଆହରଣ		ଜଳ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ 90-91 (1.7.90 ରୁ 30.6.91)
		ଜଳ ବର୍ଷର ଅବଧି1989-(1.7.89 ରୁ 30.6.90)	ନିୟୁତ କିଲୋୱାଟ୍ ପ୍ରତି ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ପରିମାଣ	
1	2	3	4	5
ବୃହତ ଶିଳ୍ପ				
13.	ଆଇପିଆଇ ଷ୍ଟିଲ୍ ଗୁଣ୍ଡିଚାପଡା	1.7.89 ରୁ 30.6.90	16.863	16.863

ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶର ପ୍ରଭାବରେ ଯୋଗାଣକୁ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ କରିବ ବୋଲି ପକ୍ଷମାନେ ସହମତ ହୋଇଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି ଯେ ଜଳ ବର୍ଷ 1988-89 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉକ୍ତ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଏବଂ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ତାହାର ଏକ ବିବୃତି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ବିବୃତ୍ତିକୁ ବାହାର କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ:

1. ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦା (ସି. ଡି.)	-	7778କେଭିଏ (କିଲୋ-ଭୋଲ୍ଟ-ଏମ୍ପିୟର୍ସ)
2. ସି. ଡି. ର 80% -0.8 x 7778 କେଭିଏ	-	6222.4 କେଭିଏ
3. 100% ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକତା ଜଳ ବର୍ଷ ପାଇଁ 1988-89	-	37.467 ଏମୟୁ (ନିୟୁତ ଏକକ)
4. ଜଳ ବର୍ଷ 1988-89ର ଆବଣ୍ଟନ ସ୍ତରର %	-	ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବଶ୍ୟକତାର 50 ପ୍ରତିଶତ
5. 1988-89 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଆବଣ୍ଟନ	-	18.737 ଏମୟୁ

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	କେଭିଏ ଆକାରରେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା	ମାସ	କେଭିଏ ପିଛା ଭଡ଼ା	ଶୁଳ୍କ	ମାସିକ ଶକ୍ତି ଅଧିକାର (ଏମୟୁରେ)	ସିଡିର ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ପଇଠ ପାଇଁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।	ଆଶ୍ୱସ୍ତି	ମୋଟ ବ୍ୟବହାର
1.	7778	X 6	35/ ଟଙ୍କା	16,33,380/ଟଙ୍କା (ଛଅ ମାସ ପାଇଁ କୌଣସି ଶୁଳ୍କ ନାହିଁ)	3.122 (18.737) 6	29,40,084/ ଟଙ୍କା	13,00,704/ଟଙ୍କା	ଟଙ୍କା 18, 734 ଏମୟୁ
2.	3889	X 12	35/ ଟଙ୍କା	16,33,380/ଟଙ୍କା	1.561	26,13,405/ଟଙ୍କା	9,80,100/ଟଙ୍କା	18,737/ଟଙ୍କା, ଏମୟୁ
3.	5185	X 9	35/ଟଙ୍କା	16,33,275/ଟଙ୍କା (3 ମାସ ପାଇଁ କୌଣସି ଶୁଳ୍କ ନାହିଁ)	2.081 (18.737) 3	19,60,056/ଟଙ୍କା	3,26,781/ଟଙ୍କା	18,737/ଟଙ୍କା ଏମୟୁ

ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ ହେଗଡେ ଉପରୋକ୍ତ ଟେବୁଲର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ସର୍ବାଧିକ ଦାବି ହେଉଛି 7778 କେଭିଏ; ହ୍ରାସ ହେଉଛି ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତଥାପି, ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରତି ମାସରେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦାର ଲାଭ ଉଠାଇବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ, କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ସେ କେବଳ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ତାଙ୍କ କାରଖାନା ଚଳାଇ ପାରିବେ, ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ବିବରଣୀରେ ଥିବା ସାରଣୀର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା-1 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଯଦି ଉପଭୋକ୍ତା ବର୍ଷରେ ବାର ମାସ ପାଇଁ ତାଙ୍କ କାରଖାନା ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦାକୁ 7778 କେଭିଏର ଅଧା ଅର୍ଥାତ୍ 3889 କୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଟେବୁଲର ସଂଖ୍ୟା 2; ଏସଏଲ ଅଧୀନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା 5185 କେଭିଏ ର ସୁବିଧା ଉଠାଇ ବର୍ଷକୁ ନଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦାକୁ ଏପରି ବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ଟେବୁଲର ସଂଖ୍ୟା 3ର କିମ୍ବା ସେହି ବିଷୟ ପାଇଁ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁବିଧାଜନକ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସମାନ ଭାବରେ ଖୋଲା ରହିଛି।କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଏପରି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସାମଗ୍ରିକ ସୀମା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତ ବୃହତ୍ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସତ୍ୟ, ସେ କହିଛନ୍ତି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଉକ୍ତ ସାରଣୀର ବିବରଣରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ହିସାବରେ ଶକ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଏଠାରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କେତେକ ଧାରଣା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । "ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦା" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମାବଳୀର ନିୟମାବଳୀ 3 ର ଖଣ୍ଡ (viii) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏହି ସଂଜ୍ଞାକୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

> "(viii) ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦାର ଅର୍ଥ ସର୍ବାଧିକ କିଲୋୱାଟ୍ (କେଡବ୍ଲ୍ୟୁ) କିମ୍ବା କିଲୋ-ଭୋଲ୍ଟ-ଆମ୍ପିଅର୍ (କେଭିଏ)ମାମଲାକୁ ଭିତ୍ତିକରି ଏବଂ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ଆଧାରରେ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ।

(ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦା, ଯେପରି ଉପରେ କୁହାଯାଇଛି, 7778 କେଭିଏ ଅଟେ ।)

"ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 7 (b) ରେ ସୂଚିତ ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଖଣ୍ଡରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ମାସିକ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦାର ଅଶି ପ୍ରତିଶତ ଚାହିଦା ଉପରେ ଏବଂ ହାରାହାରି 0.9 ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦକ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦା ଉପରେ ପନ୍ଦର ପ୍ରତିଶତ ହାରାହାରି ଲୋଡ ଫ୍ୟାକ୍ଟରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ୟୁନିଟ୍ ଉପରେ ଉପରୋକ୍ତ ହାରରେ ଗଣନା କରାଯିବ । "(ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କାରଣ ହେଉଛି ବୋର୍ଡ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଚାହିଦା ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିଥାଏ । ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହାର ସୁବିଧା ଉଠାନ୍ତି ନାହିଁ, ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ କିମ୍ବା ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଯଦିଓ ସେ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ତରରେ ଏହାର ସୁବିଧା ଉଠାନ୍ତି ନାହିଁ; ତଥାପି, ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଅଶି ପ୍ରତିଶତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଟେ ।

"ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିୟମାବଳୀ 3 ର ଖଣ୍ଡ (XX) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

> "(xx) ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଯୋଗାଣ ସ୍ଥାନକୁ ବିତରଣ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ତିରିଶ ମିନିଟର ଅବଧି କିମ୍ବା ମାସରେ ସର୍ବାଧିକ ବ୍ୟବହାର ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା କିଲୋୱାଟ କିମ୍ବା କିଲୋଭୋଲ୍ଟ-ଆମ୍ପିଅରର ହାରାହାରି ପରିମାଣ, କିମ୍ବା ଏହାର ଅର୍ଥ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରମାଗତ 30 ମିନିଟର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଣ ସ୍ଥାନକୁ ବିତରଣ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟକ କିଲୋୱାଟ/ଘଣ୍ଟା (କେଡବ୍ଲ୍ୟୁଏଚ୍) କିମ୍ବା କିଲୋଭୋଲ୍ଟ-ଆମ୍ପିଅର/ଘଣ୍ଟା (କେଭିଏଚ) ହେବ । ତେବେ, ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ କରିବାର ଅଧିକାର ବୋର୍ଡ ପାଖରେ ରହିଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ସଂଜ୍ଞାଟିକୁ ବିଦ୍ୟୁତ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 2ର ଖଣ୍ଡ (8) ର ସଂଜ୍ଞାରେ ଉକ୍ତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରେ ଏବଂ ଏହାର କ୍ରମାନୁବୃତ୍ତିରେ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଏହିପରି ଚାଲିଥାଏ:

> "(8)."କୌଣସି ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା, ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଦେଶରେ ଅନ୍ୟଥା ଆଦେଶ କରାଯାଇନଥାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ସେହି ଅବଧିରେ କୌଣସି କ୍ରମାଗତ ତିରିଶ ମିନିଟ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏବଂ ନିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟକ କିଲୋୱାଟ୍ସ/ଣ୍ଟା କିମ୍ବା କିଲୋ-ଭୋଲ୍ଟ-ଆମ୍ପିଅର୍/ଘଣ୍ଟା ଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ହେବ ।

"ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ କ "ଣ ନୁହେଁ ଏବଂ କ" ଣ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ତାହା ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଧିକ ପରିମାଣର ଉପଭୋକ୍ତା ଏବଂ ବୃହତ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସାରା ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇ-ଭାଗର ଶୁଳ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ।ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ 'ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ "ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଂଶକୁ' ବ୍ଯବହୃତ ଶୁଳ୍କ" କୁହାଯାଏ । ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ

ଦୁଇଟି ଲେଖାଏ ମିଟର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଗୋଟିଏକୁ 'ଟ୍ରାଇଭେକ୍ଟର ମିଟର' କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ସାଧାରଣ ମିଟର ଯାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧିରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶକ୍ତିର ମୋଟ ପରିମାଣ ଯାହା ସାଧାରଣତ ଏକ ମାସର ବ୍ୟବହାରକୁ ରେକର୍ଡ କରେ । ମୋଟ ବ୍ୟବହାରକୁ ରେକର୍ଡ କରୁଥିବା ମିଟର କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କିମ୍ବା ବିସ୍ତାର ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ କାରଣ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏହା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛୁ । ଏହା ଅନ୍ୟ ମିଟର ଯାହା କିଛି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃହତ ଉପଭୋକ୍ତା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତିର ପରିମାଣ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ବୋର୍ଡକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ବୋର୍ଡ ସେହି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ଲାଇନ ବିଛାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉପକରଣ ସ୍ଥାପନ କରି ଆବଶ୍ୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯଦି ଏକ କାରଖାନା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ତରରେ/ଭାରରେ ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରେ, ତେବେ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରେ । ଟ୍ରାଇଭେକ୍ଟର ମିଟର ସର୍ବାଧିକ ସ୍ତର/ଭାର ରେକର୍ଡ କରେ ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ମାସରେ କୌଣସି ତିରିଶ ମିନିଟ୍ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମିଟର ମାସରେ ୟୁନିଟରେ ଶକ୍ତିର ମୋଟ ବ୍ୟବହାର ରେକର୍ଡ କରେ । ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲାଟିକୁ ନେବା । ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା 7778 କେଭିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନ୍ତୁ ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ । ତାହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ।ସାଧାରଣ ସମୟରେ, ସେ ସେହି ସ୍ତରରେ/ଭାରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ହେଉଛି ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା । କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁବେଳେ ଏପରି କରିନପାରନ୍ତି । ମନେକରନ୍ତୁ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାସରେ ସେ କେବଳ 6000 କେଭିଏ ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରନ୍ତି, ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଶକ୍ତିର ଆଠ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଯାହା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଚାହିଦା ଏବଂ ଶକ୍ତି ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆସନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା କିପରି ଟ୍ରାଇଭେକ୍ଟର ମିଟର, ଅର୍ଥାତ୍ ମିଟର ଯାହା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ରେକର୍ଡ କରେ; ମିଟରଟି ଏପରି ଡିଜାଇନ୍ ହୋଇଛି ଯେ ଏହା କେବଳ ସର୍ବାଧିକ ଲୋଡ/ସ୍ତର ରେକର୍ଡ କରେ ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ମାସରେ କୌଣସି ତିରିଶ ମିନିଟ୍ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ଟଣା ଯାଇଥାଏ । ଏହା କେବଳ ଆଗକୁ ଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ହାତରେ ପଛକୁ ନକଲେ ପଛକୁ ଫେରେନାହିଁ । ଅଧିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ମନେକରନ୍ତୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ତିରିଶ ମିନିଟର ଅବଧି ପାଇଁ 7770 କେଭିଏ ରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରିଥିଲେ, ତେବେ ମିଟର ସେହି ସଂଖ୍ୟାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବ ଏବଂ ସେଠାରେ ରହିବ, ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା ଅବଶିଷ୍ଟ ମାସରେ 7000 କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ କମ୍ କେଭିଏ ସ୍ତରରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରୁ, ତଥାପି, କେହି ଏହି ଉପସଂହାରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାର ଏକ ମନମୁଖୀ ଉପାୟ । ସାଧାରଣତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଏକ କାରଖାନା ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ସ୍ଥିର ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତିର ଉପଯୋଗ କରିଥାଏ । କେତେକ ସମୟରେ, ତାହା ଭାଙ୍ଗିବା, ଧର୍ମଘଟ କିମ୍ବା ବନ୍ଦ ହେବା କାରଣରୁ ହେଉ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ

କୌଣସି କାରଣରୁ ହେଉ, କାରଖାନାଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତିର ଉପଯୋଗ କରିନପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତାହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ। ପ୍ରତ୍ୟେକ କାରଖାନା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ। ସେହିପରି ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଆଶା କରେ -ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରେ ଏବଂ ସେହି କାରଖାନା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖେ-କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହାକୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଥାଏ। ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯାଇଛି, ଥରେ ଉତ୍ପାଦିତ ବିଦ୍ୟୁତକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ହେଉଛି ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ କାରଣ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥତା। ଏହି ପ୍ରକାରର ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି:ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ବ୍ଯବହୃତ ଶୁଳ୍କ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପୁଞ୍ଜି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ବ୍ଯବହୃତ ଶୁଳ୍କ ଚାଲୁଥିବା ଶୁଳ୍କକୁ ପୂରଣ କରିବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଯନ୍ତ୍ରପାତି, ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ଉପକରଣ, ସବ୍-ଷ୍ଟେସନ୍, ଟ୍ରାନ୍ସମିସନ୍ ଲାଇନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ଯାହା ସବୁ ଏକ ବିଶାଳ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ। ଅନ୍ୟ ନିଗମ ଭଳି ବୋର୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାଣ୍ଠି ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହାକୁ ଋଣ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ସୁଧ ସହିତ। ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଉପକରଣ ଏବଂ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡିବ। ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ମେସିନ୍, ଷ୍ଟେସନ ଏବଂ ଟ୍ରାନ୍ସମିଶନ ଲାଇନର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବିପୁଳ କର୍ମଚାରୀ ଆବଶ୍ୟକ। ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ଚାଲୁଥିବା ଶୁଳ୍କକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ଯବହୃତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥାଏ।

ଏଠାରେ କିଛି ସମୟ ବିରତି ନେଇ, ଆମେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିବା। ଏକ ପ୍ରଦତ୍ତ କାରଖାନା/କାରଖାନାର ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଲାଇନ ବିଛାଯିବ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକରଣର ଶକ୍ତି ସ୍ଥିର କରେ। ସର୍ବାଧିକ 1000 କେଭିଏ ଚାହିଦା ଥିବା କାରଖାନା ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ 10,000 କେଭିଏ ଚାହିଦା ଥିବା କାରଖାନାକୁ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲାଇନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକରଣ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ। ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଲାଇନ ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ଭାର ବହନକାରୀ ପ୍ରକାରର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମରଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାପନା ଅଧିକ ଏବଂ କ୍ଷମତାସମ୍ପନ୍ନ ହେବ ଉଚିତ। ବେଳେବେଳେ ବହୁତ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି କାରଖାନା/କାରଖାନା ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ସବ୍-ଷ୍ଟେସନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ। ପ୍ରାୟତଃ ଏହି ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ପାୱାର ଷ୍ଟେସନ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଟ୍ରାନ୍ସମିସନ୍ ଲାଇନ୍ ଠାରୁ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯୋଗାଣ ସଂଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁ ଦୂରତାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପାୱାର ଲାଇନ୍ ବିଛାଇବା। ବାସ୍ତବରେ, ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏହି ତଥ୍ୟରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଉପଭୋକ୍ତା (ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପରି) ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତି କେବଳ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ଏବଂ ବ୍ଯବହୃତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ୟୁନିଟ୍

କୁ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମାରେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା 7778 କେଭିଏ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ମୋଟ କେତେ ୟୁନିଟ୍ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି, ଏହା ଏକ କାରଣ ପାଇଁ, ଯେ ବ୍ୟବହୃତ ମୋଟ ୟୁନିଟ୍ ଶକ୍ତି ସଂଖ୍ୟା ଲୋଡ/ସ୍ତର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ ଯେଉଁଥିରେ ଶକ୍ତି ଆହୋରଣ ଯାଇଥାଏ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ନେଇ ଏକ ସୂତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି-100% କେ. ଭି. ଏ. x ପାୱାର ଫ୍ୟାକ୍ଟର x ଲୋଡ ଫ୍ୟାକ୍ଟର x ବର୍ଷରେ ମୋଟ ଘଣ୍ଟାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦାର ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ବାସ୍ତବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି -7778 କେଭିଏ x 0.90x 0.611 x 8760= - 37,467,590 କେଡବ୍ଲୁଏଚ (ୟୁନିଟ୍)= 37.46759 ଏମୟୁ (ନିୟୁତ ଏକକ) । ଏହି ସୂତ୍ର, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହେ, ଏହା ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଯୋଗାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ସମସ୍ୟା କେବଳ ସେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ ହ୍ରାସ ହେତୁ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇଥାଏ, ଯାହା ଏଠାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ।

ଏପରିକି ସାଧାରଣ ସମୟରେ, ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାପିତ କ୍ଷମତା ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ସତ୍ୟ, ସେମାନେ ଏହାକୁ ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେତେ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯେତିକି ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପରିସ୍ଥିତି ସେମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଏ । ବେଳେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଅଧା କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ବାଧ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ବିଦ୍ୟୁତ, ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ମୋଟ ଶକ୍ତିର ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ଗଠନ କରିଥାଏ । ଯଦି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷରେ, ବର୍ଷା ନହୁଏ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି, ଯଦି କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷା ସେପରି ବର୍ଷା ନହୁଏ, ତେବେ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ୟୁନିଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଏ । ଏପରିକି ଥର୍ମାଲ୍ ଷ୍ଟେସନ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କୋଇଲା ଏବଂ ତୈଳ ଯୋଗାଣ, ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା କୋଇଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ବୋର୍ଡ ସାଧାରଣ ତୁଳନାରେ ବହୁତ କମ୍ ସ୍ତରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥାଏ । ଏଭଳି ହ୍ରାସ ପାଉଥିବା ଉତ୍ପାଦନ/ଯୋଗାଣ ସମୟରେ, ବିତରଣର ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଉପଭୋକ୍ତାମାନଙ୍କର ଅନେକ ବର୍ଗ ରହିଛି: ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଶିଳ୍ପ (ବହୁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସମେତ), ବାଣିଜ୍ୟିକ, କୃଷି ଏବଂ ଘରୋଇ । ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏହାକୁ ଭାରସାମ୍ୟ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ବୋଧହୁଏ, ଯୋଗାଣ ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତ ଭାବେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଅଧିନିୟମ, 1910ର ଧାରା 22-B ସରକାରଙ୍କୁ ଶକ୍ତିର ବଣ୍ଟନ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଲାଗି ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଧାରାକୁ ପଢିପାରିବା:

"22- B. ଶକ୍ତିର ବଣ୍ଟନ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା-(1) ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିଚାର କରନ୍ତି ଯେ ଶକ୍ତିର ଯୋଗାଣ ବଜାୟ ରଖିବା ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଏପରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ସୁବିଧାଜନକ, ତେବେ ଏହାର ଯୋଗାଣ, ବଣ୍ଟନ, ବ୍ଯବହୃତ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇପାରିବ ।

(2) ଉପଧାରା (1) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରଭାବାର ବ୍ୟାପକତା ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ ନକରି, ଏହା ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ ଅନୁପାଳନ ନକରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରେ, ଯେଉଁଥିରେ -

(i) ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1959 (1959 ର 32) ର ପ୍ରାରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମା, ରାଜିନାମା କିମ୍ବା ଅନୁରୋଧର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯୋଗାଣ ପାଇଁ (ଯୋଗାଣ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ) କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣରେ ବୃଦ୍ଧି, କିମ୍ବା

(ii) ବନ୍ଦ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ପରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦାବି; କିମ୍ବା

(iii) ବନ୍ଦ ହେବାର ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦାବି, ଯେଉଁଠାରେ ଦାବି କରୁଥିବା ଉପଭୋକ୍ତା ନିଜେ ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ ହେବା ସମୟରେ ଉପଭୋକ୍ତା ନଥିଲେ।"

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଧାରା 22-B ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସହ ବୋର୍ଡ କରିଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଏବଂ ରାଜିନାମାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ । ଯେତେବେଳେ ଧାରା 22-B ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ବୋର୍ଡ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଧାରା 22-B ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ଏହି ବିବାଦ ଏପରି ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିଛି ।ସଂକ୍ଷେପରେ, ପ୍ରଶ୍ନଟି ନିୟମାବଳୀ 46 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅଧିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ, ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀର ପ୍ରାବଧାନର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିଛି ।

ବିଦ୍ୟୁତ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 79 ବୋର୍ଡକୁ ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ *ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ* ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ "(j) ଧାରା 49 ଅନୁଯାୟୀ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ୍

ଯୋଗାଣକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନୀତି" । ଧାରା (k), ଅବଶ୍ୟ, ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିର । ଧାରା 49 (1) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ:

"49. ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।(1) ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ କିମ୍ବା ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥାଏ, ତେବେ ବୋର୍ଡ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀ ନଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପରି ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ କରିପାରିବ ଯାହା ବୋର୍ଡ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ ଏବଂ ଏହିପରି ସମାନ ଶୁଳ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଣ କରାଯାଇପାରେ"।

ଯଦି ଆମେ ଧାରା 49ର ଉପ-ଧାରା (2), (3) ଏବଂ (4) କୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା, ତେବେ ଏହା ସହାୟକ ହେବ । ସେଗୁଡିକୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

"(2) ସମାନ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ, ବୋର୍ଡ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି କିମ୍ବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବ, ଯଥା -

(a) ଯୋଗାଣର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ;

(b) ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ବିକାଶର ବିଶେଷ ସନ୍ଦର୍ଭ ସହିତ ସର୍ବାଧିକ ଦକ୍ଷ ଏବଂ ମିତବ୍ୟୟୀ ଢଙ୍ଗରେ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣର ସମନ୍ୱିତ ବିକାଶ;

(c) ଏପରି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ହାରର ସରଳୀକରଣ ଏବଂ ମାନକୀକରଣ;

(d) ସ୍ୱଳ୍ପ ବିକଶିତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଏବଂ ଶସ୍ତା କରିବା ।

(3) ଏହି ଧାରାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ବିଷୟ ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତାକୁ ନ୍ୟୁନ କରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ଏହା କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳର ଭୌଗୋଳିକ ସ୍ଥିତି, ଯୋଗାଣର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାହା ପାଇଁ ଯୋଗାଣ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରକକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଲାଇସେନ୍ସି ନଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଶୁଳ୍କ ସ୍ଥିର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ସମୀଚୀନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ ।

(4) ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସ୍ଥିର କରିବାରେ, ବୋର୍ଡ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନୁଚିତ ଅଭିରୁଚି ରଖିବ ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ 49 ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ଧାରା 79 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଓଡ଼ିଶା ବୋର୍ଡ ନିୟମାବଳୀ 46 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି ।ଜୁନ୍ 25,1987 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ, ନିୟମାବଳୀ 46 ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

" ବୋର୍ଡର ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟାଘାତ ଘଟିଲେ ବୋର୍ଡର ଅଧିକାର -

ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ରାଜିନାମା ବଳବତ୍ତର ଥିବା ସମୟରେ, ଉପରୋକ୍ତ ଧାରା 40 (d) ଏବଂ 43 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କାରଣ ହେତୁ, ବୋର୍ଡ/ଇଞ୍ଜିନିୟର ସେହି ବ୍ୟାଘାତ ଅବଧିରେ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ । ବନ୍ଦ/ହ୍ରାସ ଯୋଗାଣର ଏପରି ଅବଧିକୁ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବଧିରେ ଯୋଡାଯିବ ନାହିଁ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ/ହ୍ରାସର ଏପରି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଉପଭୋକ୍ତା ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ ନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଚାହିଦା ବଦଳରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଥିବା ଚାହିଦା ଏବଂ/କିମ୍ବା ଶକ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବେ ।

ଏହି ନିୟମାବଳୀକୁ ଜୁନ୍ 25,1987 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିକଳ୍ପ ନିୟମାବଳୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଯଦି ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନରେ ଅଭାବ କାରଣରୁ, ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଅଧିନିୟମ, 1910ର ଧାରା 22 (B) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 49 ଅନୁଯାୟୀ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି, ତେବେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ନିୟମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଚୁକ୍ତି ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟବାଧକତା ରହିବ ନାହିଁ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, କଟକଣା ବଳବତ୍ତର ଥିବା ସମୟରେ, ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାସରେ ଯୋଗାଣ ଉପରେ କଟକଣା 150 (ଏକ ଶହ ପଚାଶ) ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଉପଭୋକ୍ତା, ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଦୁଇ ଭାଗର ଶୁଳ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଚୁକ୍ତିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା "ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା" ଆଧାରରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଶକ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାର ଆଧାରରେ ଦେୟ ଦେବେ ।

ଆମେ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ନିୟମାବଳୀ 46 ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ତେଣୁ, ନିୟମାବଳୀ 46 କୁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅର୍ଥ କେବଳ ସଂଶୋଧିତ ନିୟମାବଳୀ 46 ।

ନିୟମାବଳୀ 46, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଅଧିନିୟମ, 1910 ର ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବା ପାଇଁ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହେ । ନିୟମରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଏକ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ବୋର୍ଡ ଚୁକ୍ତିନାମା ଚାହିଦା/ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଯୋଗାଣ ପାଇଁ କୌଣସି ବାଧ୍ୟତା ଅଧୀନରେ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଏହିପରି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବ । ଏହି ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ । ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ-ଯାହା ପ୍ରଶ୍ନରେ ରହିଛି-ସେଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ଏଭଳି ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ଅବଧିରେ ଯୋଗାଣ ଉପରେ କଟକଣା ଗୋଟିଏ ମାସରେ 150 ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ, (a) ଉପଭୋକ୍ତା ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ (d) ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଚୁକ୍ତିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଆଧାରରେ ସେ ଦୁଇ-ଭାଗ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ (b) ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, (ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଗ୍ରାହକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁଇ-ଭାଗ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ) ଶକ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାର ଆଧାରରେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ, ଯୋଗାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଗୋଟିଏ ମାସରେ 150 ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା; ବାସ୍ତବରେ, ଏହା ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ଥିଲା । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା (i) ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ (ii) ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିରେ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଦାବି 7778 କେଭିଏ ଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, 7778 କେଭିଏ ରେ, ବର୍ଷସାରା ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା କୋଟାର ଦୁଇଗୁଣ ହେବ । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସର୍ବାଧିକ/ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦାର ଅଧା ଅର୍ଥାତ୍ 3889 କେଭିଏ ରେ ଶକ୍ତି ଉଠାଇବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ, ଯଦି ସେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବା ସମଗ୍ର ବର୍ଷ ପାଇଁ ତାଙ୍କ କାରଖାନା ଚଳାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ କେବଳ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହରଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକୃତ ସର୍ବାଧିକ କେଭିଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଆଧାରରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଏଭଳି ଗ୍ରାହକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି ବୋଲି ବୋର୍ଡ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ । ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ୟୁନିଟ୍ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା/ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦା ଠାରୁ କମ୍ ସ୍ତରରେ/ଲୋଡରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯଦି ଉପଭୋକ୍ତା ନିଜ କାରଣରୁ ଏପରି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଚୁକ୍ତିନାମା/ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତା 'ପରେ ସେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବର୍ଷରେ କେବଳ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ କାମ କରିପାରିବେ କାରଣ ସେ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାରରେ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଯଦି ସେ ସର୍ବାଧିକ ସହମତ ସ୍ତରରେ ବିଦ୍ୟୁତ/ଶକ୍ତିର ଉପଯୋଗ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ଶେଷ

ସମାପ୍ତ କରିବେ । ତେବେ ଜଣେ ଉପଭୋକ୍ତା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ କୋଟାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିନଥାନ୍ତି, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସାରଣୀର ବିବରଣୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ସର୍ବାଧିକ ସ୍ତରରେ/ଲୋଡ୍‌କୁ ଆହରଣ ବିକଳ୍ପ ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ ବ୍ୟତୀତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏହା କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବା ବର୍ଷରେ ସେମାନେ କେବଳ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କଥା, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ ଏହା ଏପରି ଏକ ୟୁନିଟ୍ ନୁହେଁ ଯାହା କେବଳ 7778 କେଭିଏ କିମ୍ବା ତା 'ପାଖାପାଖି ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରିବା ପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ; ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ହୋଇପାରେ, ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା କମ୍ ମିତବ୍ୟୟୀ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ |

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତରଦାତା-ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମାବଳୀ 46 ର ପ୍ରାବଧାନକୁ ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ବିଚାର କରିବୁ । ଉତ୍ତରଦାତା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଯୋଗାଣରେ ହ୍ରାସ ଅଧା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେହି ନିୟମାବଳୀ ପଛରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା କିମ୍ବା ନିରପେକ୍ଷତା ନାହିଁ ଯାହା ବୋର୍ଡକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥାଏ । (ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହୃତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ; ସମଗ୍ର ଅଭିଯୋଗ କେବଳ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ କିମ୍ବା ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ବିଷୟରେ, ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ ।) ଉତ୍ତରଦାତା ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ, ବାରମ୍ବାର ବିଦ୍ୟୁତ କାଟ ଏବଂ ବିଭ୍ରାଟ ହୁଏ, ଯୋଗାଣ ଅନିୟମିତ ଏବଂ ତଥାପି ବୋର୍ଡ କେବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛି କାରଣ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାସରେ ଯେକୌଣସି ତିରିଶ ମିନିଟ୍ ଅବଧିରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ସ୍ତରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଏପରି ଯୋଗାଣ ସମୟରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦୌ ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ବ୍ଯବହୃତ ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବା ଉଚିତ । ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଭାଷାରେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛନ୍ତି:

> "ଦୁଇ-ଭାଗ ବିଶିଷ୍ଟ ଶୁଳ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ, ଯାହା ବିଦ୍ୟୁତର ବହୁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯାହା ନିବେଶ ସ୍ଥାପନ ଏବଂ କିଛି ପରିମାଣରେ ସ୍ଥାୟୀ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପରିମାଣର ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥାଏ । "ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଚାହିଦା ପୂରଣ ପାଇଁ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଦେୟ । ତେଣୁ, ଯଦି ଯୋଗାଣକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଚାହିଦା ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହା

> ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ବୋଝ ହେବ । ଶିଳ୍ପର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ତଥା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ବୋଝ ଏକ ଛୋଟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ । ଏକ ଶିଳ୍ପକୁ ନିଜର କାରଖାନା ଚଳାଇବା ପାଇଁ 7000 କେଭିଏ ର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଯୋଗାଣ ଅଧିନିୟମ 22 (B) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ କଟକଣା କାରଣରୁ ଏହା କାରଖାନାଟିକୁ ମାସସାରା ଚଳାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଶିଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିପାରୁଥିବା ଶକ୍ତିର ପରିମାଣଠାରୁ ଅଧିକ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଯଦି ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଶିଳ୍ପ ଚାହିଦା ମିଟର ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତି ନିଏ, ତେବେ ଏହା 7000 କେଭିଏ ଦେଖାଇବ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଯଦି ମାସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉନବିଂଶ ଦିନ ପାଇଁ ମଧ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନିଯମାବଳୀ 46 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଳ୍ପ ଆଉ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ତେବେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ "ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ" ପାଇଁ 35 x 7000 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଆମର ବିଚାର ଅନୁଯାୟୀ, ଶୁଳ୍କ ଲାଗିକରିବାର ଏପରି ଅଭିଯୋଗକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ, ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ବାଜ୍ୟାପ୍ତକାରୀ ପ୍ରକୃତିର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ" ।

ଏହାପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ମେସର୍ସ ନର୍ଦର୍ଣ୍ଣ ଇଣ୍ଡିଆ ଆଇରନ୍ ଆଣ୍ଡ ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1976] 2 ଏସସିଆର୍ 677, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ବନାମ କଲ୍ୟାଣ ବରୋ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି,* [1968] 3 ଏସସିଆର୍ 137, *ଏବଂ ମେସର୍ସ ଜେ. ଏମ୍. ଗ୍ରାଫାଇଟ୍ ମାଇନିଂ ଆଣ୍ଡ ମାନୁଫାକ୍ଚରିଂ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବିବୃତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ *କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ:*

> "ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାର ଅନୁପାତ ତଥା ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ନିୟମାବଳୀ 46ରେ ପ୍ରାବଧାନର ଯଥାର୍ଥତା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସମୟରେ ଲାଗୁ ହେବ, ଯଥା, ଯଦି ବୋର୍ଡ ଯୋଗାଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ କିନ୍ତୁ ଉପଭୋକ୍ତା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହେବ କାରଣ ବୋର୍ଡ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିର ଅଣ-ବ୍ୟବହାର ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖିବା ପାଇଁ ବୋର୍ଡର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବୋର୍ଡ ଯୋଗାଣ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥାଏ ଏବଂ ପରେ ନିୟମାବଳୀ 46 ର ପ୍ରାବଧାନ ପରି ନିୟମାବଳୀ ଆଧାରରେ, ଚୁକ୍ତିନାମାର ଚାହିଦା ଆଧାରରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରେ, ତେବେ ଏହା ଏକ ଅବାସ୍ତବ, ମନମୁଖୀ, ଅଯୌକ୍ତିକ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ ପରି ହେବ ଏବଂ ଏହିପରି ଲାଗୁ ହେଲେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମୌଳିକ ଆଦେଶକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବ । ଯୁକ୍ତିତର୍କ ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ହିସାବ ପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯାହା ନିୟମାବଳୀ 46 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରତି ଅଯୌକ୍ତିକତା ଦର୍ଶାଉଛି ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବୁଛୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଚାହିଦା ହେଉଛି 7778 କେଭିଏ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ମାସରେ କୌଣସି ବିଦ୍ୟୁତ୍ କାଟ ହୋଇନଥାନ୍ତା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ କାରଖାନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଳାଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ 40,32,115 କେଡବ୍ଲ୍ୟୁଏଚ ୟୁନିଟ୍ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଆନ୍ତେ, ଯାହା ପାୱାର ଫ୍ୟାକ୍ଟରକୁ 90 ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଲୋଡ ଫ୍ୟାକ୍ଟରକୁ 80 ପ୍ରତିଶତ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଧିନିୟମ 22 (B) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କାରଣରୁ, 1989 ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟବହୃତ ବିଦ୍ୟୁତ ୟୁନିଟ୍, ଯାହା ଚିଠା ସଂଖ୍ୟା 705 ଓ 3.2.1989 ତାରିଖରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି, ତାହା ହେଉଛି 2,56,200 କେଡବ୍ଲ୍ୟୁଏଚ୍ ଏବଂ ଚାହିଦାର ପରିମାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା ହେଉଛି 478.3 କେଭିଏ, କିନ୍ତୁ ଟ୍ରାଇଭେକ୍ଟର ମିଟରରେ ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଆଧାରରେ ଏହା ହେଉଛି 683 କେଭିଏ ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତି କେଭିଏ ରେ 35/ ଟଙ୍କା ହାରରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇଛି ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ 2,51,150/ ଟଙ୍କା ଯଦିଓ ଏହା 478.3 କେଭିଏ ପାଇଁ ଅଟେ, ତାଙ୍କୁ କେବଳ 17,578 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆନୁପାତିକ ହ୍ରାସ ଆଧାରରେ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ଉପରୋକ୍ତ ବାସ୍ତବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକତାକୁ ଦର୍ଶାଉଛି । ରେଗୁଲେସନ୍ 46 ର ପ୍ରାବଧାନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ, ଆମେ କୌଣସି ସଂଯୋଜିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇନାହୁଁ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏହା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ସଂଯୋଜିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ହେଉଛି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ତେବେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନଥିବାବେଳେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କିପରି ବଜାୟ ରହିବ । ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ନିୟମାବଳୀ 46 ର ପ୍ରାବଧାନ ଅଯୌକ୍ତିକ, ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଅବାସ୍ତବ ଏବଂ ଏହାକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମାଲୋଚନା କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ବୋର୍ଡର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଜାନୁଆରୀ ମାସ, 1989 ମସିହାକୁ (ଚିଠା ସଂଖ୍ୟା 705 ତାରିଖ ଫେବୃଆରୀ 3,1989) ଲକ୍ଷ କରି ଅତିଶୟ ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ରଙ୍ଗିନ କରାଯାଇଛି । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜାନୁଆରୀ 5,1989 ରେ, "ଟିଟିପିଏସ, ତାଲଚରରେ ଏକ 220/132 କେଭି ଅଟୋ-ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମର ବିଫଳ ହେବା ପରେ ସିଷ୍ଟମ ବ୍ୟାଘାତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଟିଟିପିଏସରୁ 132 କେଭିରେ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ସବ୍-ଷ୍ଟେସନରେ ଲୋଡ ସୀମିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ମେସର୍ସ ଆଇପିଆଇ ଷ୍ଟିଲକୁ ଜାନୁଆରୀ, ଫେବୃଆରୀ ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ, 1989 ରେ ଅନେକ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଫର୍ନେସ୍ ଲୋଡ୍ ଆହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର 3 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା" ଏବଂ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ବୋର୍ଡର ସ୍ମାରକପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ସିଓଏମ-I- 70/83 ଅଧୀନରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯାହାର ଏକ ନକଲ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଛି । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ଏକ

ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବୈଧତା ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ମାନକ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ମାମଲା ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପରିସ୍ଥିତିର ବ୍ୟାପକତା ଅନୁସାରେ ଜଣକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସାଧାରଣ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ବିଭ୍ରାଟ ଘଟିପାରେ । ଉପରୋକ୍ତ ବିଭ୍ରାଟରୁ ଉପୁଜିଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବାଦ ଦେଇ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ସାରଣୀ ବିବରଣୀରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ବୃହତ ଏବଂ ବଡ ଆକାରରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ, ପାଟନା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମେସର୍ସ ଗ୍ରୀନ୍ ରବର ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1990] 1 ଏସସିସି 731 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରା 18 ରୁ 24 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଧାରଣାକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶୈଳା ବାଲା ବନାମ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଦାର୍ଜିଲିଂ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି, ଏଆଇଆର (1936) କାଲକାଟା 265 ମାମଲାରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ "ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଶୁଳ୍କ ନୁହେଁ ଯାହାର ଆଧାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର ଥିଲା । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସ୍ଥାପନରେ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ପୁଞ୍ଜି ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଜଡିତ ଥିଲେ ଯାହା ଉପରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଫେରସ୍ତ ମିଳିବ । ସେ ଏକ ଫେରସ୍ତ ପାଇପାରିଲେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହୃତ ଶକ୍ତିର ଦେୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନଥିଲା, କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ କମ୍ ପରିମାଣର ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଲାଇସେନ୍ସ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରକୃତରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ ଉପରେ ସୁଧ ଥିଲା । "ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ ମଧ୍ୟ ଏମ୍. ଜି. ନଟେସା ଚେଟ୍ଟିୟାର ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ, [1969] 1 ମାଡ୍ରାସ LJ 69 ମାମଲାରେ ମାଡ୍ରାସ ହାଇକୋର୍ଟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ:

"ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ଥିର କେବଳ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଶକ୍ତିକୁ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ରଖିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା; ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ନକରିବା ପାଇଁ ଏକ ଜୋରିମାନା ନଥିଲା, ବରଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ସ୍ଥିର ଶକ୍ତିର ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ରିହାତି ମାଗଣା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ, କେବଳ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଇଁ ବୈଧାନିକ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଏବଂ ଯୋଗାଣ ଅଧିନିୟମ 48 ରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ବାର୍ଷିକ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 22 ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ସହିତ ଜଡିତ । ଏହି ଧାରାର ପ୍ରାବଧାନରେ କୁହାଯାଇଛି:

"କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ ଯୋଗାଣ ଥିବା କୌଣସି ପରିସର ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ଚାହିଦା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ, ଯଦି ସେ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ସର୍ବନିମ୍ନ ବାର୍ଷିକ ରାଶିର ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇନଥାନ୍ତି ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପୁଞ୍ଜି ଖର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଫେରସ୍ତ ଦେବ, ଏବଂ ସେହି ପରିସର ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାୟୀ ଶୁଳ୍କକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ, ଯାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଦ୍ୱାରା ମତଭେଦ କିମ୍ବା ବିବାଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଦେୟ ରାଶି ଅଟେ" ।

ଯୋଗାଣ ଅଧିନିୟମ 48 ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କୁ ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବହନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ୱାଟକିନ୍ସ ମେୟର ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ଜଳନ୍ଧର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ କମ୍ପାନୀ, ଏଆଇଆର (1955) ପଞ୍ଜାବ 133 ମାମଲାରେ ପଞ୍ଜାବ ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ:

"......ଏହି ଅଧିନିୟମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିରେ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତରେ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କ ବ୍ୟୟ ଉପରେ ଉଚିତ ଫେରସ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଆଇନ ଏହି ପ୍ରକାରର ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀର ଧାରା XI-A, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଥିଲା, ତାହା ଏହିପରି ଦର୍ଶିତ କରିଛି:

"ଜଣେ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀ ଜଣେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ପରିମାଣର ଶକ୍ତି ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲାଇସେନ୍ସ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଉପାୟରେ ସ୍ଥିର କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଏପରି ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯାଇଛି, ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ହେବ ।"

ଅଦାଲତ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ଚୁକ୍ତିରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅବଧି ସନ୍ନିବେଶ କରିବାରେ କିଛି ବେଆଇନ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଏକ ଅଯୌକ୍ତିକ ଶୁଳ୍କ ବୋଲି ଜଣାଗଲା ନାହିଁ ।"

ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପାରା 21 ରେ, ଏହି କୋର୍ଟ ଆହ୍ଲାବାଦ ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଯୋଗାଣର ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶେଷରେ ଏହି ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ ଚୁକ୍ତିରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ନିଶ୍ଚିତତା ଶୁଳ୍କ ସର୍ତ୍ତ ଯୋଗାଣକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷମତାତୀତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ବୈଧ ଥିଲା । ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସୂଚିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଧାରଣା ପଛରେ ଥିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ହେଉଛି ଏଠାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦୁଇ-ଭାଗ ଶୁଳ୍କ ଧାରଣାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ଏବଂ ଯାହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜିନାମାରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତା ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଛନ୍ତି ଯେ ରାଜିନାମାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିୟମାବଳୀକୁ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖରେ ରହି ଥିଲା ପରି ନୁହେଁ ବରଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେଥିରେ କରାଯାଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ତାହା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ହେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେ କହିଛନ୍ତି, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀରୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ଅବଧିରେ, ପୁଞ୍ଜି ଶୁଳ୍କ ସମାନ ରହିଥାଏ, ଯଦିଓ ପରିଚାଳନା ଶୁଳ୍କରେ କିଛି ହ୍ରାସ ହୋଇପାରେ, ଯେ ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ଅବଧିରେ ମଧ୍ୟ, ଋଣ କୁ ସୁଧ ସହିତ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡିବ, ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ଷ୍ଟେସନ, ଟ୍ରାନ୍ସମିସନ୍ ଲାଇନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉପକରଣକୁ ଭଲ ସ୍ଥିତିରେ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ, ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବା ମାତ୍ରେ ହ୍ରାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଷ୍ଟିଲ୍ ମିଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଏକ ଉତ୍ପାଦନ ଷ୍ଟେସନ କିମ୍ବା ୟୁନିଟ୍ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ବୋର୍ଡ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ସମାନ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତେ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ବୋର୍ଡକୁ ଏହାର ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ଏବଂ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ନିୟମାବଳୀ 46 କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପରି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ସେମାନେ କେବଳ ବିପୁଳ କ୍ଷତି ସହିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ଯାହା ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ଜାତୀୟ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ । ସେ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶା ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣର ଅନିୟମିତ ଏବଂ ଅନିଶ୍ଚିତ ଯୋଗାଣ ହେତୁ, ଉତ୍ତରଦାତା-କମ୍ପାନୀ ପୂର୍ବରୁ ଅଚଳ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଏହାର ମାମଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ବି.ଆଇ.ଏଫ.ଆର ରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି । ସେ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ବୋର୍ଡ ସହମତ ସ୍ତରରେ ଯୋଗାଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସହମତ ହାରରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏକ ବୈଧାନିକ ସରକାରୀ ନିଗମ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 12 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ରାଜ୍ୟ

ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ, ବୋର୍ଡ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉତ୍ତର ଭାରତ ଇସ୍ପାତ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତଥା *ବିହାର ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମେସର୍ସ ଧନଓତ୍ ରାଇସ୍ ଆଣ୍ଡ ଅଏଲ ମିଲ୍ସ*, [1989] 1 ଏସସିସି 452, *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ବନାମ କଲ୍ୟାଣ ବରୋ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି* ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତର ଭାରତ ଇସ୍ପାତ ଏକ ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଅଧିନିୟମ, 1910 ର ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ୍ କାଟ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଶିଳ୍ପ ଥିଲା ଯାହା ଦୁଇ-ଭାଗ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ କାଟ କାରଣରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥତା ହେତୁ ବୋର୍ଡ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ହ୍ରାସ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ତଥାପି, ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ବୋର୍ଡ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥାଏ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ହାରରେ, ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କରେ ଆନୁପାତିକ ହ୍ରାସ ହେବା ଉଚିତ । ଏହି ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ବୋର୍ଡ ଦୁଇଟି ଚରମ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ:ବୋର୍ଡ କହିଛି ଯେ ଯଦି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଚାହିଦା ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଶୁଳ୍କର ଖଣ୍ଡ (4) ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ବୋର୍ଡ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦାବି କରିପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ହକଦାର ହେବେ । ତେବେ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଅଧିସୂଚିତ ଶୁଳ୍କର ଖଣ୍ଡ (4) (f) ଏକ ସମାଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଉପରେ ରାୟ ଦେଇନଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଧାରାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରେ ଥିବା ତାଲାବନ୍ଦୀ, ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କକୁ ଆନୁପାତିକ ହ୍ରାସ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ-ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗାଣ ଦେବାରେ ବୋର୍ଡର ଅକ୍ଷମତା ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବ୍ୟବହାରରୁ ଅକ୍ଷମ କରିଥାଏ ଏବଂ ତେଣୁ, ଧାରା (4) (f) ର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ *ମେସର୍ସ ଧନାଓତ ଚାଉଳ ଏବଂ ତୈଳ ମିଲ୍ ମାମଲାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ,* ଏହା ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କାଟ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମାର ଖଣ୍ଡ (1), (4) ଏବଂ (13) ର ଭାଷା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ଖଣ୍ଡ (13) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯଦି ଧର୍ମଘଟ, ଦଙ୍ଗା, ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ, ବନ୍ୟା, ବିସ୍ଫୋରଣ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରେ ଥିବା କାରଣରୁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବେ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ବାଧା ଦିଆଯାଏ କିମ୍ବା ଯଦି ବୋର୍ଡକୁ ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସି କିମ୍ବା

ସମସ୍ତ କାରଣରୁ ଏପରି ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇବାରେ ବାଧା ଦିଆଯାଏ କିମ୍ବା ଅସମର୍ଥ ହୁଏ, ତେବେ ଚୁକ୍ତିର ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ବୋର୍ଡକୁ ଏପରି ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବାର ଅନୁପାତରେ ହ୍ରାସ କରାଯିବ; ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୋର୍ଡର ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଟ୍ରିପିଙ୍ଗ, ଲୋଡଶେଡିଂ ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କାଟ କାରଣରୁ ଉପଭୋକ୍ତା କୌଣସି ବାର୍ଷିକ ସର୍ବନିମ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ଆଦୌ ଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି ।ତେବେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଖଣ୍ଡ (13) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ ଉପଭୋକ୍ତା କେବଳ ଆନୁପାତିକ ହ୍ରାସ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ବନାମ କଲ୍ୟାଣ ବରୋ ପୌରପାଳିକା ମାମଲାରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଏଠାରେ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି ମନେ ହେଉନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାପାଇଁ ଉକ୍ତ ରାୟରେ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଫେରିବା ଯେ ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶର ବୈଧତା କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ଧାରଣାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଉଚିତ ଯେ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ, ଶକ୍ତିର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଯୋଗାଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ହ୍ରାସ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସମାନ ଭାବରେ ବିବାଦ ବାହାରେ ଯେ ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ ତଥା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ଅଧିକ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ବିଦ୍ୟୁତ କାଟ 50 ପ୍ରତିଶତ ଥିଲା ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ କାଟ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା, ଯାହାକୁ 'ଜଳ ବର୍ଷ' କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମାତ୍ର ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଏହା ଏକ ମାସ କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷରେ, ଯଥାସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିବା ଶକ୍ତିର କେବଳ ଅଧା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ସ୍ତରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବାଧିକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ଶକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୋଟାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବ, ଯାହା ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପ ସହିତ ଧାରା 22-B ଅଧୀନରେ ବୋର୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ପଢାଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ, ଉପଭୋକ୍ତା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ସ୍ତରରେ ଅଧା ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ସ୍ତରରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଅଧା ଶକ୍ତି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ

କରନ୍ତି । ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବର୍ଷ, ଯେପରି ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୋଟା (ସୀମିତ କୋଟା) ଠାରୁ ଆଗକୁ ନ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଯେପରି ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବିବେ ସେପରି ଭାବରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ନିୟମାବଳୀ 46 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅଛି ଏବଂ ଏକ ମାସରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସମୟ 150 ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ, ଉପଭୋକ୍ତା ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଦେୟ ଆଦେଶ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଦେୟର ଅଶି ପ୍ରତିଶତ ଦେବାକୁ ସେ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଯଦିଓ ସେ କମ୍ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଦୁଇ-ଭାଗ ଶୁଳ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଉପଭୋକ୍ତା, ତଥାପି, ଉକ୍ତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ "ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା 'ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା' ଆଧାରରେ" ଦେୟ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଅଭ୍ୟାସରେ ଏହାର ଅର୍ଥ କ "ଣ?ଯଦି ଉପଭୋକ୍ତା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା/ଚୁକ୍ତି ଚାହିଦାର ଅଧା ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ କେବଳ ସେଥିପାଇଁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା 3889 କେଭିଏ ରେ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ କେବଳ 3889 କେଭିଏ ପାଇଁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ୟୁନିଟ୍ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତ ସଂଖ୍ୟା ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତେ । ସେହିପରି, ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା 3000 କେଭିଏ ରେ ଶକ୍ତିର ସୁବିଧା ଉଠାଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେ କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦାରେ ଶକ୍ତିର ସୁବିଧା ଉଠାଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଏବଂ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ଦାୟୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ-ସମସ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେଉଛି ଯେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ କୋଟା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହିପରି, କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଜଣେ ଉପଭୋକ୍ତା ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ସୁବିଧା ଉଠାଇଛନ୍ତି ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ସାମଗ୍ରିକ ସୀମା ହେଉଛି ଯେ ସେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ କୋଟା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆମେ କୌଣସି ମନମୁଖୀ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକତା ଦେଖିପାରୁ ନାହୁଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏବଂ କୁହାଯାଏ ଯେ ସୀମିତ ଯୋଗାଣର ଏପରି ଅବଧିରେ, ଉପଭୋକ୍ତା ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀତା ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକତା ଆଧାରରେ ନିୟମାବଳୀ 46ରେ ପ୍ରାବଧାନକୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତର୍କ ଏହିପରି: ଯଦି କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ, କୌଣସି ଶିଳ୍ପ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ 700 ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ କେଭିଏ ତାପମାତ୍ରାରେ ଶକ୍ତିର ସୁବିଧା ଉଠାଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ମାସର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଣତିରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିନଥାଏ, ତେବେ ଏହା ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ସେହି ମାସ ପାଇଁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ, ଯଥା, 7000 କେ. ଭି. ଏ. x 35/ଟଙ୍କା, ଯାହା କେବଳ ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରକୃତରେ ବାଜ୍ୟାପ୍ତକାରୀ ମଧ୍ୟ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନର ସହ, ଆମେ ଏହି ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ସାଧାରଣ ସମୟରେ

ଏହା ହିଁ ପରିଣାମ ହେବ । ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଦ୍ୟୁତ କାଟ ବଳବତ୍ତର ନଥାଏ, ଯଦି କୌଣସି ଶିଳ୍ପ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ 7000 କେଭିଏ ରେ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଣତିରିଶ ଦିନରେ ଆଦୌ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଏହାକୁ 7000 କେଭିଏ x 35/ଟଙ୍କା ହାରରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ "ନିବେଶ, ସ୍ଥାପନ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଶୁଳ୍କକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ", ଯାହାର ଉତ୍ତର ଭାରତ ଲୌହ ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଆମେ ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛୁ । ଯଦି ଉପଭୋକ୍ତା ଗୋଟିଏ ମାସରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଣତିରିଶ ଦିନ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତେବେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କହିବା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଧାରଣା ଏବଂ ଯୁକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର ଏବଂ ନାମଞ୍ଜୁର କରିବା ଭଳି ହେବ । ଅବଶ୍ୟ, ପରିସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ହେବ ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ବୋର୍ଡ ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଢଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।

ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉପଭୋକ୍ତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଢଙ୍ଗରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, ଯେପରି ସେ ସାଧାରଣ ସମୟରେ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଯଦି ସାଧାରଣ ସମୟରେ ଏପରି କିଛି ଘଟେ ତେବେ କ "ଣ ହେବ?କାଟିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ସ୍ଥିତି ରହିବ । ଫଳତଃ ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେ ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ, ଶକ୍ତିର ଉପଲବ୍ଧତା ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଯୋଗାଣ ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୁହେଁ ଯେ କୌଣସି ମାସରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନ କିମ୍ବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ କିମ୍ବା ଦିନରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାସ ପାଇଁ ନଥିଲା । ଯେତେଦୂର 1989 ମସିହା ଜାନୁଆରୀରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସେ ସମୟର ପରିସ୍ଥିତି ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଥିଲା । ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ ଜାନୁଆରୀ 5,1989 ରେ ଟିଟିପିଏସ୍ ତାଳଚରରେ ଏକ 220/132 କେଭି ଅଟୋ ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମର୍ ବିଫଳ ହେବା କାରଣରୁ ସିଷ୍ଟମରେ ବ୍ୟାଘାତ ଘଟିଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ କାଟ ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପରି ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଶକ୍ତି ଆହରଣ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିସ୍ଥିତି କାରଣରୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଆଧାରରେ, ବୋର୍ଡର ସ୍ମାରକପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ସିଓଏମ I-70/83 ଅନୁଯାୟୀରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ମାରକପତ୍ର ଅଧୀନରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ଯେ "ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ଭାବରେ (କେବଳ ଜାନୁଆରୀ '୫୨ ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ' ୫୨ ମାସ ପାଇଁ) ସତୁରି କିମ୍ବା ଅଧିକ କ୍ରମାଗତ ଅବଧି ପାଇଁ ଏହି ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସୀମିତ ଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଛାଡ଼ କରି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ କିଛି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଯଦି ଏହା ଅନୁମୋଦିତ ହୁଏ, ତେବେ ଜାନୁଆରୀ ୫୨ ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ ୫୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ମାସ ପାଇଁ ଏହି ୟୁନିଟର ମାସିକ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ଯୋଗାଣ ଅବଧି ପାଇଁ ପୂର୍ବନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ସତୁରି ଘଣ୍ଟା କିମ୍ବା ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ କରାଯାଇନଥିଲା । ଏହି ରିହାତିକୁ, ଯଦି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ହେବ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ ନାହିଁ ।" ବୋର୍ଡର ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ମାସଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରିହାତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ମାସଗୁଡିକ ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କାରଣଟି ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟର ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଧୃତାଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ରହିଛି । ଏହା ଜାନୁଆରୀ 1989 ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପରିସ୍ଥିତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରେ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ନିୟମାବଳୀ 46 ର ପ୍ରାବଧାନର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତା ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ତାହା ଏକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ନିୟମାବଳୀର ବୈଧତା, ଯାହା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବଳବତ୍ତର ଅଛି, ଏକ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ମାମଲା କିମ୍ବା ଏକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ମାମଲା ନେଇ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ପରିସ୍ଥିତିର ବ୍ୟାପକତା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସମୟରେ ଯାହା ଘଟେ ତାହା ହେଉଛି ସାଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା କମ୍ ସ୍ତରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ; ଯଦି ଉତ୍ପାଦନରେ 50 ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ହେବାର ଆଶା କରାଯାଏ, ତେବେ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ଏକ ଅନୁରୂପ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇଥାଏ । ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭ୍ରାଟ ଏବଂ ଟ୍ରିପିଂ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ; ସେଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଘଟିପାରେ । ଯଦି ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଯୋଗାଣ ନଥାଏ, ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ହେବ, ତାହା ସାଧାରଣ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ ହେଉ କିମ୍ବା ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ ହେଉ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତିତ କିମ୍ବା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁନାହୁଁ । ଉପରୋକ୍ତ ଜାନୁଆରୀ-ମାର୍ଚ୍ଚ 1989 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ତେଣୁ, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବୁ ଯେ ନିୟମାବଳୀ 46 କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରାବଧାନରେ କୌଣସି ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତା କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକତା ଜଡ଼ିତ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ସୀମିତ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ ଏହିପରି ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରକୃତ ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ପାଇଁ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ଉପଭୋକ୍ତା ଏହି ବିଷୟରେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତକାରୀ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବା ଉଚିତ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏପରି କୌଣସି ନୀତି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହିପରି ନିୟମ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ । ଥରେ ଆମେ ଦୁଇ ଭାଗର ଟିକସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଏହା ପଛରେ ଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ବୁଝିବା, ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ ଅଧିନିୟମ, 1910ର ଧାରା 22-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଉପୁଜିଥିବା ବାଧବାଧକତାକୁ ବୁଝିବା ପରେ, ଏହାର ପ୍ରାବଧାନର ନିୟମାବଳୀ 46ରେ ବୈଧତାକୁ ଆକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ଆଧାର ରହିବ ନାହିଁ । ନିସନ୍ଦେହରେ ସେଠାରେ ଅସୁବିଧାସବୁ ରହିଛି -

ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଅସୁବିଧା ଏବଂ ବୋର୍ଡର ଅସୁବିଧା ମୂଳତଃ ଅଭାବର ସମସ୍ୟା, ବୋଧହୁଏ ଏକ ବିକାଶଶୀଳ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ପରିଦୃଷ୍ଟ ସମସ୍ୟା । ଯେପରି ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ ଯଥାର୍ଥରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସମାନ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତେ ଯଦି ସେ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ନିଜର ପ୍ଲାଣ୍ଟ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ହ୍ରାସ କାରଣରୁ ଏହା କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛି, ବୋର୍ଡ କହିଛି ଯେ ଏହିପରି ଅବଧିରେ ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ ହ୍ରାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛି ।ଗ୍ରାହକ ବୋର୍ଡକୁ ଅନେକ ବିଫଳତା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବୋର୍ଡର ନିଜସ୍ୱ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ରହିଛି । ସେସବୁ ଭିତରକୁ ଯିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନିୟମାବଳୀ 46 କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରାବଧାନକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ କିମ୍ବା ବାଜ୍ୟାପ୍ତକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିବା କରିଦିଆଯାଇଛି।ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ମାମଲା ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ମେସର୍ସ ଇସ୍ପାତ ଆଲୟସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏକ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ଆବେଦନ (ସି) ସଂଖ୍ୟା 335/1994 ଆଗତ କରି ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ (ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 6565/1992) ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଏହି ଆବେଦନ ସହିତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛି କାରଣ ଏହି ଆବେଦନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡିକ ଏହାର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ସମାନ । ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ କପିଲ ସିବଲଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ ଭାବରେ ଶୁଣି ପାରିବା । ଆମେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲୁ, କିନ୍ତୁ ତା 'ପରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଉଠାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ପରିସର ବାହାରେ, ଏବଂ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ ଶ୍ରୀ ସିବଲଙ୍କୁ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନଥିଲୁ । ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦାଖଲଗୁଡିକ ସ୍ଥିର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଏହା ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନରେ ଉପୁଜିଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବ ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ, ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ଆବେଦନ ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିବାରୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ବି.କେ.ଏମ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ